

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

21 март 1990 година*

„Държавна помощ за производител на стоманени тръби – Възстановяване”

По дело С-142/87

Кралство Белгия, за което се явява от г-н Robert Hoebaeg, административен директор на министерство на външните работи, външната търговия и сътрудничеството за развитие, в качеството си на представител, подпомаган от адв. Lambert Matray и адв. Charly Nanot, от адвокатската колегия в Лиеж и адв. Gerald Schubert, Rechtsanwalt, Кьолн, със съдебен адрес в Люксембург, белгийско посолство, 4 rue des Girondins,

ищец,

срещу

Комисията на Европейските общности, за която се явява г-н Antonino Abate, правен съветник, и г-н Hendrik van Lier, член на правната служба, в качеството им на представители, със съдебен адрес в Люксембург, кантората на г-н Georgios Kremliis, член на правната и служба, Wagner Centre, Kirchberg,

ответник,

с предмет иск за отмяна на Решение 87/507/ЕИО от 4 февруари 1987 г., с което Комисията установява, че помощта, предоставена под различни форми на производител на стоманени тръби е незаконна и несъвместима с общия пазар, и постановява нейното възстановяване,

СЪДЪТ,

в състав: г-н O. Due, председател, г-н C. N. Kakouris и г-н F. A. Schockweiler (председатели на състави), г-н G. F. Mancini, г-н R. Joliet, г-н G. C. Rodríguez Iglesias и г-н M. Diez de Velasco, съдии,

генерален адвокат: г-н G. Tesauero,

секретар: г-жа D. Louterman, главен администратор,

като взе предвид изложеното в доклада за съдебното заседание,

след като изслуша представителите на страните по време на устните състезания на 11 май 1989 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 19 септември 1989 г.,

---

* Език на производството: френски.

постанови настоящото

Решение

1. С искова молба, подадена в секретариата на Съда на 8 май 1987 г. Кралство Белгия, по силата на член 173, алинея 1 от Договора за ЕИО е завело иск за отмяна на Решение 87/507/ЕИО от 4 февруари 1987 г. С това решение Комисията е установила, че предоставената под различни форми помощ от белгийската държава на SA des Usines à tubes de la Meuse-Tubemeuse (наричано по-долу "Tubemeuse") е незаконна, поради неспазване на процедурата, предвидена в член 93, параграф 3 от Договора за ЕИО и поради несъвместимост на помощта с общия пазар по смисъла на член 92 от Договора за ЕИО и следователно, помощта трябва да бъде възстановена.
2. Според спорния акт, предприятието Tubemeuse, основано в района на Лиеж през 1911 г., се занимава с производството на безшевни стоманени тръби за нефтената промишленост. След претърпени трудности през 70-те години, Tubemeuse отново изпада в затруднено положение през 1979 г.; това води до заместването на значителен брой акционери от белгийската държава, която поема 72 % от капитала на дружеството.
3. Тъй като новите акционери на Tubemeuse са решили да предприемат индустриално реструктуриране на предприятието и да модернизират завода за производство през 1982 г., Комисията е разрешила предоставянето на серия от помощи от страна на белгийската държава с оглед реализацията на инвестиционна програма, която да осигури бъдещето на предприятието в контекста на два договора - средносрочен и дългосрочен, сключени със Съветския съюз.
4. Усилията за модернизирание на Tubemeuse не пораждаат очаквания ефект и влошаването на положението води до пълно оттегляне на частните акционери на дружеството и до придобиването на почти целия капитал от Белгийската държава.
5. В спорното решение Комисията заявява, че на 9 юли 1984 г. белгийското правителство я е информирало, съгласно член 93, параграф 3 за намерението си да увеличи капитала на Tubemeuse и да запише емисия конвертируеми облигации с условно участие. Белгийското правителство започва изпълнението на плана, за който е уведомило Комисията, преди процедурата по член 93, параграф 2, образувана междувременно от Комисията, да е приключила с окончателно решение. Нещо повече, твърди се, че белгийското правителство е потвърдило с писмо от 29 юли 1985 г., че Tubemeuse предварително е получило друга публична помощ, за която Комисията не е била уведомена. Общият размер на тези помощи е 9 085 BFR.
6. Според решението, с писмо от 6 юни 1986 г. белгийското правителство е уведомило Комисията за плана си да преобразува предоставени на Tubemeuse заеми на стойност 3 010 милиона BFR в капитал, и на практика е извършило тази операция в размер на 2 510 милиона BFR, въпреки факта, че по отношение на този план Комисията е започнала процедура по член 93, параграф 2.
7. Според решението, общият размер на финансовата помощ възлиза приблизително на 12 милиарда BFR.

8. В решението си Комисията стига до заключението, че въпросната помощ е незаконна, тъй като не е спазена процедурата по член 93, параграф 3. От материалноправна гледна точка, тя е несъвместима с общия пазар по силата на член 92, параграф 1 и не попада в нито едно от изключенията, предвидени в член 92, параграф 3. На тези две основания, Комисията нарежда на белгийската държава да отмени помощта, като дава на последната срок от два месеца за да я уведоми за взетите мерки.

9. В исковата си молба белгийското правителство:

а) оспорва, че финансовата помощ, предмет на спора съставлява държавна помощ;

б) твърди, че ако това е държавна помощ, то тя е помощ за износ, която се урежда от член 112 от Договора за ЕИО, а не от членове 92 - 94;

в) отрича, че търговията между държавите-членки е била засегната по смисъла на член 92, параграф 1;

г) твърди, че при разглеждането на помощта по член 93, параграф 2, правото му на справедлив процес е било нарушено;

д) твърди, че спорният акт няма предмет, тъй като към момента на приемането му, предприятието Tubemeuse се е намирало в предпазен конкордат;

е) твърди, че финансовата помощ е обоснована, съгласно член 92, параграф 3, букви а) и в);

ж) твърди, че отмяната и възстановяването на помощта е невъзможно, предвид производството по сключване на предпазен конкордат, в което се намира Tubemeuse.

10. Комисията прави заключението, че твърденията, изложени в исковата молба, според които спорната финансова помощ е обоснована, съгласно член 92, параграф 3, букви а) и в), са недопустими.

11. За по-пълно изложение на фактите по делото, хода на производството и писмените становища и доводи на страните да се разгледа доклада за съдебното заседание. Тези елементи се посочват или разглеждат по-долу, само доколкото това е нужно за обосновката на Съда.

По възражението за недопустимост

12. Възражението за недопустимост първоначално беше повдигнато по отношение на иска в неговата цялост, но впоследствие беше ограничено от Комисията, в писмената Ж защита и в съдебното заседание, до твърденията, свързани с констатациите на спорния акт относно несъвместимостта на въпросната помощ с общия пазар по член 92, параграф 3, букви а) и в).

13. Комисията твърди, че тези констатации не са нищо повече, освен допълнителни и несъществени основания на спорния акт, и че главното и достатъчно основание е, че въпросната помощ е незаконна, тъй като е приведена в изпълнение, в нарушение на член 93, параграф 3 преди приключването на образуваната по този член процедура.

Дори и ако в материалноправно отношение помощта е била съвместима с общия пазар по член 92, параграф 3, букви а) или в), това обстоятелство не може да промени незаконния Ж характер, поради нарушаването на член 93, параграф 3.

14. Следва да се посочи, че в Решението си от 14 февруари 1990 г., по дело Франция/Комисия (С-301/87, Recueil, стр. I-307) Съдът отбеляза следното във връзка с последиците от нарушаването на тази разпоредба.

15. След като веднъж е установила, че помощта е била предоставена или изменена без съответното уведомление, и след като е дала възможност на съответната държава-членка да представи становище по въпроса, Комисията е в правото си да постанови временно решение, с което да задължи държавата незабавно да спре изплащането на помощта до приключване на проверката и да представи на Комисията в определен от нея срок, цялата документация, информация и данни необходими за извършване на проверката за съвместимост на помощта с общия пазар.

16. Комисията разполага със същото правомощие и в случаите, когато е била уведомена за помощта, но вместо да изчака резултата от процедурата, предвидена в член 93, параграфи 2 и 3 от Договора, тя е продължила с изплащането на помощта, в нарушение на член 93, параграф 3.

17. Когато държавата-членка изцяло е изпълнила разпореждането на Комисията за предоставяне на поисканата информация, Комисията е длъжна да провери съвместимостта на помощта с общия пазар, в съответствие с процедурата по член 92, параграфи 2 и 3 от Договора.

18. Ако държавата-членка, въпреки разпореждането на Комисията, не представи исканата информация, Комисията е в правото си да прекрати процедурата и да реши дали помощта е съвместима с общия пазар въз основа на информацията, с която разполага. В този случай, с решението може да се постанови и възстановяването на вече изплатената част от помощта.

19. Ако държавата-членка не спре изплащането на помощта, Комисията има право, в хода на разглеждане на помощта по същество, да отнесе въпроса за нарушаването на договора пряк о до Съда. Това сезиране е оправдано по съображения за неотложност, тъй като решението, в което се съдържа разпореждането е било взето след като на въпросната държава-членка е била дадена възможност да представи становището си и следователно след приключване на предварителната административна процедура, в хода на която тя е била в състояние да изложи доводите си, подобно на иска по втория параграф на член 93, параграф 2 от Договора. На практика разглежданият иск не е нищо повече от вариант на иска за обявяване на неизпълнение на задължение, произтичащо от договора, специално пригоден за особената проблематика на държавните помощи във връзка с конкуренцията в рамките на общия пазар.

20. В светлината на казаното по-горе Съдът не може да приеме аргументите на Комисията, че нередността, произтичаща от факта, че помощта е била изплатена преди да е приключила процедурата по член 93, параграф 2, прави помощта незаконна и следователно отпада необходимостта от изследване за нейната съвместимост с член 92, параграф 3.

21. Оттук следва, че възражението за недопустимост във връзка с прилагането на член 92, параграф 3 трябва да бъде отхвърлено и следователно трябва да бъдат разгледани всички твърдения, съдържащи се в исковата молба.

Относно естеството на спорната финансова помощ

22. В спорното решение е констатирано, че финансовото положение на предприятието е несигурно, че секторът, в който то осъществява дейността си е със значителна структурна свръхнатовареност, и че ситуацията на нефтения пазар е довела до намаляване на сондажните операции и намаляване на търсенето на безшевни тръби. При тези обстоятелства нито един частен инвеститор не би направил постъпки за капиталово участие. Следователно, според решението, упоменатите по-горе мерки, предприети от Белгийската държава представляват държавна помощ, която трябва да бъде преценена въз основа на член 92.

23. В първото си основание Белгийската държава твърди, че член 92, параграф 1 от Договора е бил неправилно приложен, тъй като въпросните мерки не представляват държавна помощ по смисъла на тази разпоредба, а са обикновена вноска на акционер в дружеството.

24. В подкрепа на това твърдение Белгийското правителство заявява, че мерките, предприети в полза на Tubemeuse не представляват държавна помощ, а се явяват логическа последица от широката програма за реструктуриране и модернизиране, предприета по отношение на предприятието, и приключването на инвестиционната програма, разрешена от самата Комисия през 1982 г. Комисията е била уведомена за инвестиционния план по това време, въпреки, че Белгийското правителство не е имало подобно задължение, защото това не е държавна помощ. Неговата подкрепа за Tubemeuse е, следователно, нормалната реакция на всеки инвеститор, чиято инвестиция е застрашена.

25. Трябва да се посочи, че според установената практика на Съда, инвестициите, под каквато и да е форма, от публични органи в капитала на предприятия могат да съставляват държавна помощ, ако са изпълнени условията на член 92 (вж. Решенията от 14 ноември 1984 г. по дело Intermills, 323/82, Recueil, 1984, стр. 3809, и от 13 март 1985 г. по съединени дела 296 и 318/82 Leeuwarder Papierwarenfabrik, Recueil, стр. 809).

26. За да се определи дали тези мерки имат характера на държавна помощ, трябва да се използва критерият, посочен в решението на Комисията, който не се оспорва от Белгийското правителство, а именно – дали предприятието е можело да придобие въпросните средства на капиталовия пазар.

27. В случая, от спорният акт и останалите документи, представени на Съда, е видно, че наред с техническите несъвършенства на неговия завод, които са наложили мащабната модернизационна програма през 1982 г., извършена с помощта на публичните власти и разрешена от Комисията, от 1979 г. дружеството е изправено пред структурни финансови затруднения. Прекомерно високите производствени разходи, продължителните оперативни загуби, лошата ликвидност и големите дългове са довели до оттегляне на повечето частни акционери от предприятието.

28. Нещо повече - не се оспорва, че секторът на безшевни стоманени тръби, чиято продукция е предназначена главно за употреба в петролните проучвания, е бил в криза, белязана от значителен излишък в страните производителки и нов производствен капацитет в развиващите страни и страните с държавна търговия. Наред с това, ограниченията, наложени от САЩ, върху вноса на стоманени тръби на тяхна територия и спадането на световните цени на петрола, което допринася за спада в сондажните операции, са довели до намаляване на търсенето на въпросните тръби и като последица от това – до значително понижаване на техните цени и спад в световното производство. Това е причината, поради която останалите държави-членки са направили постъпки за намаляване на производствения си капацитет в този сектор.

29. При тези обстоятелства, няма нищо, което да подсказва наличието на грешка в преценката на Комисията, че перспективите за рентабилност на Tubemeuse не са били такива, че да доведат частните инвеститори, действащи при условията на нормална пазарна икономика, до встъпване във въпросните финансови сделки, така, че е малко вероятно предприятието Tubemeuse да е можело да придобие средствата, необходими за неговото оцеляване на капиталовите пазари, и по тази причина оказаната от Белгийското правителство подкрепа съставлява държавна помощ.

30. Следователно първото твърдение се отхвърля.

По член 92, параграф 1 от Договора

31. Белгия твърди, че дори и разглежданите интервенции да представляват държавна помощ, те са помощ за износ, тъй като Tubemeuse изнася 90 % от продукцията си в страни, които не са членки. По тази причина те се уреждат от член 112, който изключва приложимостта на членове 92 - 94.

32. В това отношение следва да се посочи, че независимо дали помощта може да бъде разглеждана като помощ за износ, член 112, които се отнася до хармонизацията на националните помощи за износ в контекста на общата търговска политика, не изключва прилагането на членове 92 - 94. Не е изключено помощ за износ да засегне търговията вътре в Общността.

33. Според белгийското правителство, въпросните мерки не могат да засегнат търговията между държавите-членки или да нарушат конкуренцията в общия пазар, тъй като 90 % от продукцията на Tubemeuse се изнася извън Общността, дори и ако, както се заявява в спорното решение, производството на Tubemeuse на безшевни тръби съставлява 17 % от производството на Общността.

34. Белгийското правителство добавя, че предприятието е било реструктурирано с цел да обслужва главно съветския пазар. По тази причина създаденият по този начин нов производствен капацитет не може да залее общия пазар и търговията вътре в Общността не може да бъде засегната от оспорваната мярка, предприета от Белгийската държава. Следователно, в това отношение спорното решение не е достатъчно обосновано.

35. На първо място следва да се отбележи, че като се има предвид взаимозависимостта между пазарите, на които действат предприятията на Общността, е възможно държавната помощ да наруши конкуренцията в рамките на Общността, дори и

предприятието, което я получава да изнася почти цялата си продукция извън Общността. Износът на част от продукцията на предприятието в страни, които не са членки е само едно от обстоятелствата, които трябва да се вземат под внимание.

36. В конкретния случай Комисията е посочила в спорния акт, че голяма част от дейността на производителите на безшевни тръби от Общността е насочена към износ извън границите на Общността, въпреки, че, подчертава тя, пазара на Общността продължава да предлага пазарни ниши.

37. Комисията също така заявява, че е налице световна криза, рецесия и засилена конкуренция в сектора на безшевните тръби, белязана от значителен производствен излишък в страните производителки и в резултат на това нестабилност на цените; това се засилва и от ограниченията на вноса, наложени от Съединените щати и от новия производствен капацитет в развиващите страни и страните с държавна търговия. По тези причини всяко предимство, дадено на предприятие от сектора, вероятно ще подобри неговото конкурентно положение спрямо останалите предприятия.

38. В атакуваното решение се заявява, че в така описания общ контекст, новите цели, обявени от Tubemeuse, чиято продукция на безшевни тръби представлява значителна част от производството на Общността и чийто износ представлява 90 % от неговия оборот, е трябвало да се оттегли от съветския пазар, който е считан за недостатъчно печеливш, и да насочи усилията си, с предоставената му помощ, към други пазари. По тази причина е разумно предвидимо, че Tubemeuse би пренасочило дейността си към пазара на Общността.

39. В тази връзка, в хода на съдебното заседание Комисията е добавила, без белгийското правителство да възрази, че през първата половина на 1988 г. износът на Tubemeuse за съветския пазар е спаднал до 33 % от цялата му продукция, като същевременно износът за държавите от Общността е достигнал 33,8 %.

40. В контекста на тези съображения, направената в спорния акт преценка на Комисията, че помощта, предоставена на Tubemeuse може да засегне конкурентното положение на останалите предприятия на Общността в съответния сектор, и следователно да засегне търговията и наруши конкуренцията по смисъла на член 92, параграф 1 е достатъчно обоснована и не изглежда погрешна.

41. Във връзка с твърдението, че продукцията на Tubemeuse възлиза на много по-малко от 17 % от продукцията на Общността, дори и да е вярно то не може да промени оценката, направена по отношение на въздействието на помощта върху конкурентното положение на предприятията от Общността във въпросния сектор.

42. Белгия поддържа и тезата, че тъй като липсва правило, което да определя по отношение на държавната помощ прага, над който се засяга търговията в рамките на Общността, за референтна стойност може да се приеме нивото от 5 % от пазара, което обикновено се възприема от Комисията в делата във връзка с конкуренцията.

43. Този довод не може да бъде приет. Според Решенията от 17 септември 1980 г. по дело Philip Morris (730/79, Recueil, 1980 г., стр. 2671) и от 11 ноември 1987 г. по дело Франция/Комисия (259/85, Recueil, стр. 4393), относително малкият размер на помощта

или относително малкият размер на предприятието, което я получава, сами по себе си не изключват възможността на бъде засегната търговията вътре в Общността.

44. От изложените по-горе съображения следва, че това твърдение е неоснователно и трябва да бъде отхвърлено.

Относно твърдението за нарушаване на правото на справедлив процес

45. Белгия посочва, че в атакуваното решение Комисията се е позовала на становищата на "три други държави-членки и четири асоциации на производители на стоманени тръбопроводи и тръби", без да представи съответните документи и без да и позволи да представи коментара си по тези становища. По този начин остава неясно какво е възможното влияние на тези изложения върху Комисията. Следователно, правата на защитата и принципът за справедлив процес са били нарушени.

46. В това отношение следва да се посочи, че Съдът вече е заявил в постоянната си практика, и по-специално в цитираните дела от 10 юли 1986 г. Белгия/Комисия (234/84, Recueil, 1986 г., стр. 2263) и от 11 ноември 1987 г., че зачитането на правото на защита във всяко производство, което може да доведе до налагането на мярка, която има неблагоприятни последици за лицето, срещу което е образувано това производство, е основен принцип на правото на Общността, който трябва да бъде гарантиран, дори и при липсата на специални правила.

47. В посочените по-горе решения, Съдът потвърди, че принципът изисква на въпросната държава-членка да се даде ефективна възможност да изложи мнението си по бележките, представени от третите заинтересовани страни по член 93, параграф 2, на които Комисията възнамерява да обоснове решението си; Съдът постанови също така, че доколкото на държавата-членка не е била дадена възможност да изрази мнението си по тези бележки, Комисията не може да ги използва в решението си срещу тази държава.

48. За да доведе едно такова нарушение на правото на защита до отмяна, трябва да се установи, че при липсата на този порок изходът от производството би бил различен. Въпросните бележки, представени на Съда по негово искане, не съдържат различна информация от тази, с която Комисията вече е разполагала и която е била известна на белгийското правителство. При тези обстоятелства фактът, че белгийското правителство не е имало възможност да изрази мнението си по тези бележки, не е от такъв характер, че да повлияе на изхода от административното производство. Следователно това твърдение трябва да се отхвърли.

Относно твърдението, основаващо се на факта, че по време на приемането на спорното решение, Tubemeuse се е намирало в производство по сключване на предпазен конкордат с ликвидация на активите

49. Алтернативно, Белгия твърди, че дори и помощта, оказана на Tubemeuse да представлява помощ, забранена от член 92, параграф 1, решението на Комисията няма предмет, тъй като към момента на неговото приемане предприятието се е намирало в производство по сключване на предпазен конкордат с ликвидация на активите, което означава, че в икономически смисъл то е престанало да съществува. Следователно,

търговията в рамките на Общността вече не би могла да бъде засегната или конкуренцията нарушена.

50. Белгия твърди също така, че към момента на приемане на спорното решение, изплащането на помощта е било спряно, поради неплатежоспособността на предприятието-получател, и прекратено чрез ликвидация на неговите активи. Като пренебрегва това фактическо положение, спорното решение се основава на погрешна информация доколкото постановява връщането на помощта - няма предмет.

51. В това отношение следва да се отбележи, че според белгийското право, съдът, който упражнява надзор по предпазния конкордат може да разреши на ликвидатора да продължи търговските операции на предприятието. В конкретния случай не се оспорва, че Tubemeuse е продължило производствената си дейност, макар и в намален обем по време на цялото производство по сключване на конкордат, и не е престанало да съществува както като икономически, така и като правен субект, а впоследствие е било продадено на друго предприятие. По тези причини не може да се твърди, че спорното решение няма предмет.

52. Вследствие на изложеното по-горе, това твърдение не може да се приеме.

По член 92, параграф 3

53. Във връзка с прилагането на член 92, параграф 3, буква а), в спорното решение Комисията се позовава на изчерпателно проучване на икономическите и социални условия в белгийските региони, което е осъществила преди (Решение 82/740/ЕИО от 22 юли 1982 г., ОВ L 312, стр. 18, изменено с Решение 85/544/ЕИО от 31 юли 1985 г., ОВ L 341, стр. 19); в това проучване тя е достигнала до заключението, че областта Лиеж не страда от прекомерно нисък жизнен стандарт или тежка безработица. Тогава белгийското правителство не е оспорило тази констатация, нито пък досега е представило нови доказателства, които да могат да променят тази оценка.

54. По отношение на приложимостта на член 92, параграф 3, буква в) в спорното решение Комисията заявява, че мерките, взети от Белгийската държава в полза на Tubemeuse, не могат да се приемат за благоприятстващи икономическото развитие на съответния регион, тъй като Tubemeuse не е в състояние да осигури собствената си жизнеспособност.

55. Белгийското правителство твърди, че след извършването на посочения по-горе анализ от Комисията, социално-икономическото положение се е променило и въпросната помощ е трябвало да се разглежда като попадаща в изключенията, предвидени в член 92, параграф 3, букви а) и в), доколкото тя е била предназначена да насърчи икономическото развитие на областта Лиеж, която непосредствено преди това е била силно засегната от затварянето на фабрики и закриването на работни места.

56. Аргументът на ищеца не може да се приеме. По отношение на член 92, параграф 3 Комисията разполага с широко правомощие на преценка, за упражняването на което се извършват социално-икономически оценки в контекста на Общността.

57. Като се вземат предвид правомощията на Комисията по този въпрос, твърдението на белгийското правителство, в което то се ограничава до обща критика на оценките, на

които се основава спорният акт, без да се привеждат доказателства, които да могат да ги поставят под съмнение, следва да се отхвърли.

58. Белгия твърди, че незабавното изпълнение на решението на Комисията е било невъзможно, доколкото то е постановявало възстановяването на спорната помощ. Връщането на помощ, предоставена в нарушение на Договора може да се осъществи само по реда на съответните правила на националното право. В конкретния случай, производството по сключване на конкордат, в което се намира Tubemeuse се противопоставя на всеки иск на Белгийската държава. Имуществото на предприятието е разпределено между неговите кредитори и държавата няма право да постанови връщането на помощта.

59. Белгия добавя, че подобно на съдебно решение, решението на Комисията не може да създава привилегии в нейна полза, които биха Ж позволили да дерогира приложимите в подобни случаи правила, в ущърб на кредиторите на предприятието. Доколкото спорното решение постановява незабавно възстановяване на помощта, то нарушава основни принципи на дружественото право и на правото на несъстоятелността, които са общи за всички държави-членки.

60. Следва да се отбележи, че този довод на белгийското правителство се основава на предпоставката, че със спорното решение се постановява възстановяването на помощта въз основа на привилегии. Въпреки това, спорното решение се ограничава единствено до възстановяване на помощта, без да предписва начина по който това следва да бъде направено.

61. По принцип възстановяването на незаконно предоставена помощ трябва да стане при спазване на съответните процесуални разпоредби на националното право, но при условие, че тези разпоредби се прилагат по начин, който не води до практическа невъзможност за възстановяването, изискуемо по правото на Общността (вж. Решението от 2 февруари 1989 г. по дело 94/87 Комисия/Федерална република Германия, Recueil, 1989 г., стр. 175).

62. Освен това, именно по тази причина по време на съдебното заседание Комисията заяви, че белгийското правителство е изпълнило задълженията си, произтичащи от атакуваната мярка във връзка с възстановяването на помощта, тъй като след отхвърлянето на искането за временни мерки от председателя на Съда, белгийското правителство е направило постъпки за вписване на дълга сред необезпечените задължения на Tubemeuse и е подало жалба срещу решението, с което това искане е било отхвърлено.

63. Трябва да се добави, че всякакви процедурни или други затруднения във връзка с изпълнението на атакуваната мярка не могат да окажат никакво влияние върху нейната законност.

64. Следователно, това твърдение трябва да бъде отхвърлено.

65. Белгия твърди също така, че задължението за възстановяване на помощта, предписано в оспорваното решение е непропорционално на целите, определени в членове 92 и 93, тъй като предявяването на задължението от страна на Белгийската

държава в производството за сключване на предпазен конкордат оздравителното производство би причинило тежки вреди на останалите кредитори.

66. Следва да се посочи, в това отношение от предходни решения на Съда (вж. например Решението от 24 февруари 1987 г. по дело Deufil / Комисия, 310/85, Recueil, 1987 г., стр. 901) следва, че възстановяването на незаконната помощ е логическа последица от констатацията, че помощта е незаконна. Следователно, връщането на незаконно предоставена държавна помощ с цел възстановяване на предишното положение не може по принцип да се счита за непропорционално на целите на Договора във връзка с държавните помощи.

67. Това твърдение трябва следователно да бъде отхвърлено.

68. Тъй като нито едно от твърденията на белгийското правителство не може да бъде прието, жалбата трябва изцяло да се отхвърли.

По съдебните разноски

По силата на член 69, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски. Тъй като Кралство Белгия е загубило делото, разноските следва да бъдат поети от него.

По изложените съображения Съдът реши:

1. Отхвърля жалбата.

2. Осъжда Кралство Белгия да поеме съдебните разноски.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 21 март 1990 година.

Подписи